يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَآ اُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَآ اِنَّكَ

gün | toplayacağı | Allah | Elçileri | der | size ne cevap verildi? | derler | bilgimiz yok | bizim | yalnız sensin

اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٩﴾ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ

sen | bilen | gizlileri | hani | demişti ki | Allah | Ey | Îsa | oğlu | Meryem | hatırla

نِعْمَتِى عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ اِذْ اَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ

ni'metimi | sana | ve annene olan | hani | seni desteklemiştim | Ruhu'l-Kudüs ile | konuşuyordun | insanlarla

فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَاِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ

beşikte | ve yetişkin iken | hani | sana öğrettim | Kitabı | ve hikmeti | ve Tevrat'ı | ve İncil'i

وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِى فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ

hani | yaratıyor | çamurdan | şeklinde bir şey | kuş | benim iznimle | üflüyordun | içine | oluyordu

طَيْرًا بِاِذْنِى وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِى وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى

kuş | benim iznimle | iyileştiriyordun | anadan doğma körü | ve alacalıyı | benim iznimle | hani | çıkarıyordun | ölüleri

بِاِذْنِى وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ

benim iznimle | ve hani | savmıştım | oğullarını | İsrail | senden | zaman | sen onlara getirdiğin | açık deliller | demişti

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١١٠﴾ وَاِذْ اَوْحَيْتُ

inkar edenler | içlerinden | bu | bir büyüden başka bir şey değil | açık | hani | vahyetmiştim

اِلَى الْحَوَارِيِّينَ اَنْ اٰمِنُوا بِى وَبِرَسُولِى قَالُوٓا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا

Havarilere | inanmalarını | bana | ve elçime | demişlerdi | inandık | şahidol | bizim

مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾ اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ

müslümanlar olduğumuza | hani | demişlerdi ki | Havariler | Ey | Îsa | oğlu | Meryem | gücü yeter mi?

رَبُّكَ اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِنَ السَّمَآءِ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ

Rabbinin | indirmeye | bize | bir sofra | gökten | (Îsa) dedi | korkun | Allah'tan | eğer

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ اَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ

inanıyorsanız | dediler | istiyoruz | yemeyi | ondan | ve iyice yatışmasını | kalblerimizin | ve bilmeyi

اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

senin bize doğru söylediğini | ve olalım | buna | bizzat tanık